

Postupće sem, domy, hona,
 Hdžež bě zbožowny mój swět,
 Hdžež měd džěcaceho sona
 Woptach wjele krasnych lět.

Tunja radosć, njekupjena
 Ze starosću žiwjenja,
 W twojich pruhach zwjeselena
 Wutroba so womłodža.

Hodžinki wy zalećene,
 Róže sće mi edenske,
 W wašim blyšću ponowjene
 Hišće džens mi kćějeće.

Njebjesa so posměwkuja
 Hišće džens mi nad wami,
 Jandželki was woblětuja,
 Myslička was pozłoci!

(19. | 12. 1856.)

Hwěžki.

(Časopis M. S. 1856, 6.)

Hlós: Doma, doma rjenje je.

Hwěžki, hwěžki daloce,
 Swěty rjeńšej' nadźije,*
 Kiž wy horje, dele džeće,
 Módre njebjo poswětłeće,

* 1. recens.: Bože swětła njebjeske.